

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Breve

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 323. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030262033632/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

6.

Til kansler Christen Friis til Kragerup.

Strengt Her Candtzeler, Gunstige Herre och Patron, effter som ieg icke wdenn Hierttens bedrøffuelliße er kommen i forfar'ing, Att en Mand wed Naffin Peder Lauritzen, for-dum Byefougitt wdj Thrundhiemb, Skall saalenge wdj Trundhiemb's Leen med en Thidende omlebet haffue, Ind-till dett er och kommen min kiere Øffrighed till Øre herudj Danmark, Hans forbrydelße er denne, Som ieg will beuibliigt giøre, Att hand ene Person, wdj en Prestis Brøllup wdj Hemme, Snartt for 2 Aar Biden schall haffue fundett mig och en quinde wed Naffin Barbara Søffren Raßmußens, wdj en Seng tilhobe, mig salua reuerentia, i bare schiortte och hende wdj bare Serck, Och schall effter hans Ord ingen flere folck haffde derhoß werritt, Huorudj hand Øbenbare halfuer sagt Bin willie, Som hand och hans Consorters had-sche hierite best kunde med forlystis, Och gandsche Sparitt Sin Sandhed, Thj ieg will och kand dett med Erlig höf-nerende windisbyrd beuiffe, Saaledis Att haffue Big till-dragitt som effterfølger, och icke Anderledis. – Den Sidste Brøllupsdagh om Morgenen, der dett war Lius och klar dag och Jeg haffde kled mig i mine wnderkleder, i Her Augustine Jenßens, och Skollemesters Aff Thrundhiemb Sampt flere folckis Neruerelliße som gjorde Ild paa Skaar-stienen, och ginge wd och Ind, Da gick ieg i samme wnder-kleder ned till den Nederste Seng i sallen, i huilcken Mette M. Peder Iffuerßens och samme quinde laae waagen, och satte mig paa Sengen wden for quinden, och tallede med dennom Beggi Dett Gud kiende icke Aff nogen lettferdighed, med Thancke, ord eller geberdt, ey heller Att nogitt Chri-stelig gemutt schulle sig deraff forarge, och da der ieg ædrue-lig och fastende i for^m gott folckis Neruerelliße, Sad paa Sen-gen och min høyre fod stod paa Jorden, theud wenstre laa offuea paa Klederne, Da kom for^m Peder Lauritzen, lou

och Pichtede paa Fingeren, och spuoerde huem der schulle holde Liußit i dag, Dertill suarede ieg, wor herris Liuß at were optendt, och wor Intedt paa ferd at holde Liußit för, Dermed gick hand strax Ned ad trappen, och ieg siden stoed op och drog mine Side Kleder paa, och gick saa strax till bords, och epter Maltrid drog 2 mille om Affenen, paa hiembreigßenn. Dette saa i sandhed at were, will ieg med Gud, en god Sambwichtigheid, och andre hoeswerende Erlige folck, beuiße, och schall hand Alldrig Contrarium med ringeste Louglige winde beuiße kunde, Men epterdi, Magnifice Dne Patrone, icke Aleniste min fattige Person er diffamerit och bespottedt per vtrumqve regnum, wed saadan hans vchristelige eptertalle, Men och fast meere dett hellige Menisterium och hele Cleresi, maa för min schyld höre Ilde derfor, med mindre ieg offentlig bliffuer erklerit. Da er till Eders Magnificentz min ydmyg bön, at der motte komme en befallning till nest hocß boendis Præsides aff Bergen och Opston, och Bisperne sammesteds, Sagen för rette at forhøre, och emellom oß begge at sententzere och dømme, eller ieg i andre maade maa till rette forhielpis, kand mig da noget Lettferdigt enten med ord eller gierning offuer beuißes, will och huer ieg med aller største straff, at Refßis derføre, Andre till et Spegell och Exempel, Er ieg wschylldig, huil-kett gud kiender, hand da motte epter Norgis Loug derfor stande thill rette. Gud i hiemmellen will Eders Magnif. det wißbeligen belønne, her timmelig och der Euindelig. Kiøbenhafn thend 24 Julij Anno 1621.

Eders Magnificentie
Ydmyge Thicner
Anders Christens. Ar.
Eh.